

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2014/48/UE

z dnia 24 marca 2014 r.

zmieniająca dyrektywę 2003/48/WE

w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾, a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2003/48/WE ⁽³⁾ jest stosowana w państwach członkowskich od dnia 1 lipca 2005 r. i podczas pierwszych trzech lat jej stosowania okazała się skuteczna w swoim zakresie. W świetle pierwszego sprawozdania Komisji z dnia 15 września 2008 r. w sprawie jej stosowania wydaje się jednak, że nie spełnia ona całkowicie ambitnych założeń wyrażonych w konkluzjach przyjętych jednomyślnie przez Radę na posiedzeniu w dniach 26 i 27 listopada 2000 r. Nie obejmuje ona w szczególności niektórych instrumentów finansowych równoważnych oprocentowanym papierom wartościowym i niektórych pośrednich sposobów posiadania oprocentowanych papierów wartościowych.
- (2) Aby lepiej zrealizować cel dyrektywy 2003/48/WE, należy najpierw poprawić jakość informacji wykorzystywanych do ustalania tożsamości i miejsca zamieszkania właścicieli odsetek. W związku z tym podmiot wypłacający powinien wykorzystywać zarówno datę i miejsce urodzenia, jak i numery identyfikacji podatkowej lub ich odpowiedniki, o ile takie istnieją, nadane przez państwa członkowskie. Dyrektywa 2003/48/WE nie nakłada na państwa członkowskie obowiązku wprowadzenia numerów identyfikacji podatkowej. Należy w tym względzie poprawić również jakość informacji dotyczących wspólnych rachunków i innych przypadków wspólnej własności odsetek.
- (3) Dyrektywa 2003/48/WE ma zastosowanie wyłącznie do odsetek wypłacanych bezpośrednio na rzecz osób fizycznych zamieszkałych w Unii. Te osoby fizyczne mogą zatem obejść dyrektywę 2003/48/WE, wykorzystując do tego celu pośrednie podmioty lub konstrukcje prawne, w szczególności mające siedzibę w jurysdykcji, w ramach której opodatkowanie dochodów wypłaconych temu podmiotowi lub konstrukcji nie jest zapewnione. Uwzględniając również środki w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy określone w dyrektywie 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾, należy zatem wymagać od podmiotów wypłacających stosowania kryterium przełamania osobowości prawnej (ang. *look-through approach*) w stosunku do wypłat na rzecz niektórych podmiotów lub konstrukcji prawnych mających siedzibę lub miejsce faktycznego zarządu w niektórych krajach lub na niektórych terytoriach, gdzie nie ma zastosowania dyrektywa 2003/48/WE ani środki mające taki sam lub równoważny skutek. Podmioty wypłacające powinny korzystać z już dostępnych im informacji na temat faktycznego właściciela (faktycznych właścicieli) odsetek takich podmiotów lub konstrukcji prawnych, by zapewnić stosowanie dyrektywy 2003/48/WE, w przypadku gdy w ten sposób zidentyfikowany właściciel odsetek jest osobą fizyczną mającą miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim niż to, w którym ma siedzibę podmiot wypłacający. W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych spoczywających na podmiotach wypłacających, należy sporządzić orientacyjny wykaz podmiotów i konstrukcji prawnych z państw trzecich i jurysdykcji objętych tym środkiem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 E z 8.7.2010, s. 488.

⁽²⁾ Dz.U. C 277 z 17.11.2009, s. 109.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 38).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15).

- (4) Należy także zapobiegać obchodzeniu dyrektywy 2003/48/WE przez przesyłanie wypłat odsetek od dochodów sztucznymi kanałami za pośrednictwem podmiotów gospodarczych mających siedzibę poza Unią. W związku z tym należy określić obowiązki, jakie spoczywają na podmiotach gospodarczych w sytuacji, gdy są one świadome, że wypłata odsetek na rzecz podmiotu gospodarczego mającego siedzibę poza zakresem terytorialnym dyrektywy 2003/48/WE jest dokonywana na rzecz osoby fizycznej, o której wiedzą, że ma miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim i może być uznana za ich klienta. W takich okolicznościach wspomniane podmioty gospodarcze należy uznać za działające w charakterze podmiotów wypłacających. Przyczyniłoby się to również w szczególności do zapobiegania ewentualnemu wykorzystywaniu międzynarodowej sieci instytucji finansowych to jest oddziałów, spółek zależnych, spółek powiązanych lub holdingów niezgodnie z przeznaczeniem w celu obejścia dyrektywy 2003/48/WE.
- (5) Doświadczenie pokazuje, że konieczna jest większa przejrzystość odnośnie do obowiązku działania w charakterze podmiotu wypłacającego w przypadku otrzymania wypłaty odsetek. Należy w szczególności jasno zidentyfikować podlegające temu obowiązkowi struktury pośrednie. Podmioty i porozumienia prawne, niepodlegające faktycznemu opodatkowaniu, powinny stosować przepisy dyrektywy 2003/48/WE w przypadku, gdy otrzymają one jakąkolwiek wypłatę odsetek od podmiotu gospodarczego znajdującego się na wcześniejszym etapie łańcucha płatności. Orientacyjny wykaz takich podmiotów i konstrukcji prawnych w każdym państwie członkowskim ułatwi wdrożenie nowych przepisów.
- (6) W świetle pierwszego sprawozdania na temat stosowania dyrektywy 2003/48/WE wydaje się, że można ją obejść dzięki wykorzystaniu instrumentów finansowych, które z uwagi na charakteryzujący je poziom ryzyka, elastyczność i ustaloną stopę zwrotu są równoważne wierzytelnościom. Należy zatem zapewnić, by obejmowała ona nie tylko odsetki, ale także równoważne im co do swojej istoty dochody.
- (7) Do zakresu stosowania dyrektywy 2003/48/WE powinny zostać też włączone umowy ubezpieczenia na życie, które zawierają gwarancje zysku lub których wynik jest w ponad 40 % powiązany z dochodami z wierzytelności lub równoważnymi dochodami objętymi tą dyrektywą.
- (8) Odnośnie do funduszy inwestycyjnych utworzonych w Unii, dyrektywa 2003/48/WE obejmuje obecnie jedynie dochód uzyskany za pośrednictwem przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), które uzyskały zezwolenie zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE⁽¹⁾, która między innymi uchyliła i zastąpiła dyrektywę Rady 85/611/EWG⁽²⁾. Równoważny dochód z przedsiębiorstw innych niż UCITS jest objęty zakresem zastosowania dyrektywy 2003/48/WE jedynie w sytuacji, gdy przedsiębiorstwa inne niż UCITS są podmiotami nieposiadającymi osobowości prawnej, a zatem działają jako podmioty wypłacające w przypadku otrzymania wypłaty odsetek. W celu zapewnienia, by te same przepisy miały zastosowanie do wszystkich funduszy inwestycyjnych lub programów inwestycyjnych, bez względu na ich formę prawną, zawarte w dyrektywie 2003/48/WE odniesienie do dyrektywy 85/611/EWG należy zastąpić odniesieniem do ich zarejestrowania zgodnie z przepisami dowolnego państwa członkowskiego lub zasad dotyczących funkcjonowania funduszu lub aktów założycielskich regulowanych prawem jednego z państw członkowskich. Należy również zapewnić równe traktowanie, z uwzględnieniem Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.
- (9) Odnośnie do funduszy inwestycyjnych utworzonych poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego należy wyjaśnić, że dyrektywa obejmuje odsetki i równoważne dochody z wszystkich tych funduszy inwestycyjnych, bez względu na ich formę prawną i sposób ich oferowania inwestorom.
- (10) Należy doprecyzować definicję wypłaty odsetek, aby zagwarantować, że przy obliczaniu procentowej wartości aktywów zainwestowanych w tego typu instrumenty brane są pod uwagę nie tylko bezpośrednie, ale również pośrednie inwestycje w wierzytelności. Ponadto w celu ułatwienia podmiotom wypłacającym stosowania dyrektywy 2003/48/WE w odniesieniu do dochodów pochodzących z przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania mających siedzibę w innych krajach, należy wyjaśnić, że obliczanie struktury aktywów do celów opodatkowania niektórych dochodów z takich przedsiębiorstw podlega przepisom określonym w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego, w którym mają one siedzibę.
- (11) Zarówno procedura „zaświadczenia” umożliwiająca właścicielom odsetek, których miejsce zamieszkania do celów podatkowych znajduje się w jednym państwie członkowskim, unikanie opodatkowania podatkiem u źródła naliczonym od wypłat odsetek otrzymanych w państwie członkowskim wymienionym w art. 10 ust. 1 dyrektywy 2003/48/WE, jak i alternatywna procedura dobrowolnego ujawnienia informacji państwu zamieszkania właściciela odsetek mają pewne zalety. Niemniej jednak procedura dobrowolnego ujawnienia informacji jest mniej uciążliwa dla właściciela odsetek, w związku z czym właściciele odsetek powinni mieć możliwość wyboru procedury.

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

(2) Dyrektywa Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 375 z 31.12.1985, s. 3).

- (12) Państwa członkowskie powinny dostarczać odpowiednie statystyki dotyczące stosowania dyrektywy 2003/48/WE w celu poprawy jakości informacji posiadanych przez Komisję przy przygotowywaniu przedstawianych co trzy lata Radzie sprawozdań ze stosowania dyrektywy.
- (13) Zgodnie z pkt 34 porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾ zachęca się państwa członkowskie do sporządzenia — dla własnych celów oraz w interesie Unii Europejskiej — tabel możliwie dokładnie ilustrujących korelacje pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, a także do publikacji tych tabel.
- (14) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania dyrektywy 2003/48/WE, Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (15) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, to jest zapewnienie skutecznego opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych transgranicznie odsetek, które co do zasady należą we wszystkich państwach członkowskich do podlegającego opodatkowaniu dochodu osób fizycznych mających miejsce zamieszkania, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na zakres działań możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, zakres niniejszej dyrektywy nie wykracza poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia powyższych celów.
- (16) Dyrektywa 2003/48/WE powinna zostać zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2003/48/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby zadania niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy były realizowane przez podmioty wypłacające i inne podmioty gospodarcze mające na ich terytorium siedzibę lub, w stosownych przypadkach, miejsce faktycznego zarządu, niezależnie od miejsca zamieszkania lub siedziby dłużnika, od którego długu powstają odsetki.”;

- 2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 1a

Definicje niektórych pojęć

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) »podmiot gospodarczy« oznacza instytucję kredytową lub finansową, dowolną inną osobę prawną lub osobę fizyczną, które regularnie lub okazjonalnie dokonują wypłaty odsetek lub zabezpieczają tego typu wypłatę w rozumieniu niniejszej dyrektywy w ramach prowadzenia swojej działalności zawodowej;
- b) »miejsce faktycznego zarządu« podmiotem, niezależnie od tego, czy posiada osobowość prawną, oznacza miejsce, w którym podejmowane są kluczowe decyzje dotyczące zarządzania niezbędne do prowadzenia działalności podmiotu jako całości. W przypadku gdy kluczowe decyzje dotyczące zarządzania są podejmowane w więcej niż jednym kraju lub w więcej niż jednej jurysdykcji, uznaje się, że miejsce faktycznego zarządu znajduje się tam, gdzie podejmowana jest większość kluczowych decyzji dotyczących zarządzania w odniesieniu do aktywów skutkujących wypłatami odsetek w rozumieniu niniejszej dyrektywy;

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- c) »miejsce faktycznego zarządu« trustu lub innej konstrukcji prawnej oznacza:
- (i) stały adres osoby fizycznej, będącej główną osobą odpowiedzialną za podejmowanie kluczowych decyzji dotyczących zarządzania w odniesieniu do aktywów tej konstrukcji prawnej, lub w przypadku trustu — stały adres powiernika. W przypadku gdy więcej niż jedna osoba fizyczna jest taką główną osobą odpowiedzialną, uznaje się, że miejsce faktycznego zarządu znajduje się w miejscu stałego adresu osoby, która jest główną osobą odpowiedzialną za podejmowanie największej części kluczowych decyzji dotyczących zarządzania w odniesieniu do aktywów skutkujących wypłatami odsetek w rozumieniu niniejszej dyrektywy; lub
 - (ii) adres miejsca, w którym osoba prawna będąca główną osobą odpowiedzialną za zarządzanie aktywami tej konstrukcji prawnej lub w przypadku trustu — powiernik, podejmuje kluczowe decyzje dotyczące zarządzania tymi aktywami. W przypadku gdy kluczowe decyzje dotyczące zarządzania są podejmowane w więcej niż jednym kraju lub jurysdykcji, uznaje się, że miejsce faktycznego zarządu znajduje tam, gdzie podejmowana jest największa część kluczowych decyzji dotyczących zarządzania w odniesieniu do aktywów skutkujących wypłatami odsetek w rozumieniu niniejszej dyrektywy;
- d) »podleganie faktycznemu opodatkowaniu« oznacza, że podmiot lub konstrukcja prawna podlegają obowiązkowi podatkowemu od całego swojego dochodu lub części tego dochodu przypadającej jego uczestnikom niebędącym rezydentami, w tym od wszelkiego rodzaju wypłat odsetek.”;

3) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Definicja właściciela odsetek

1. Do celów niniejszej dyrektywy i bez uszczerbku dla ust. 2–4 »właściciel odsetek« oznacza każdą osobę fizyczną, na rzecz której wypłacane są odsetki lub dla której taka wypłata jest zabezpieczana, chyba że osoba taka udowodni, że nie otrzymała takich odsetek ani nie zostały one zabezpieczone na jej rzecz, co oznacza, że:

- a) działa ona jako podmiot wypłacający w rozumieniu art. 4 ust. 1;
- b) działa ona w imieniu podmiotu, niezależnie od tego, czy posiada on osobowość prawną, i ujawnia podmiotowi gospodarczemu dokonującemu wypłaty lub zabezpieczającemu wypłatę odsetek nazwę, formę prawną, adres siedziby podmiotu i, jeżeli znajduje się on w innym kraju lub jurysdykcji, adres miejsca faktycznego zarządu podmiotu;
- c) działa ona w imieniu konstrukcji prawnej i ujawnia podmiotowi gospodarczemu dokonującemu wypłaty lub zabezpieczającemu wypłatę odsetek nazwę — jeżeli taka istnieje — formę prawną, adres miejsca faktycznego zarządu konstrukcji prawnej oraz nazwisko osoby prawnej lub fizycznej, o której mowa w art. 1a lit. c); lub
- d) działa ona w imieniu innej osoby fizycznej będącej właścicielem odsetek i ujawnia podmiotowi wypłacającemu tożsamość właściciela odsetek zgodnie z art. 3 ust. 2.

2. W przypadku gdy podmiot wypłacający posiada informacje wskazujące na to, że osoba fizyczna, której wypłacane są odsetki lub na rzecz której wypłata odsetek jest zabezpieczona, może nie być właścicielem odsetek, oraz w przypadku gdy nie ma do niej zastosowania ust. 1 lit. a), b) lub c), podmiot wypłacający podejmuje uzasadnione kroki w celu ustalenia tożsamości właściciela odsetek zgodnie z art. 3 ust. 2. Jeżeli podmiot wypłacający nie jest w stanie zidentyfikować właściciela odsetek, uznaje daną osobę fizyczną za właściciela odsetek.

3. W przypadku gdy podmiot gospodarczy, który jest także objęty zakresem stosowania art. 2 dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*), dokonuje wypłaty odsetek lub zabezpiecza taką wypłatę na rzecz podmiotu lub konstrukcji prawnej, które nie podlegają faktycznemu opodatkowaniu i które mają siedzibę lub miejsce faktycznego zarządu w kraju lub jurysdykcji poza terytorium, o którym mowa w art. 7 niniejszej dyrektywy, i poza zakresem terytorialnym stosowania umów i ustaleń przewidujących środki, które są takie same lub równoważne środkiem zawartym w niniejszej dyrektywie, zastosowanie mają przepisy akapitów od drugiego do piątego niniejszego ustępu.

Płatność uznaje się za dokonaną lub zabezpieczoną bezpośrednio na rzecz dowolnej osoby fizycznej, która jest rezydentem w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie podmiotu gospodarczego i która jest określona w art. 3 pkt 6 dyrektywy 2005/60/WE jako rzeczywisty beneficjent podmiotu lub konstrukcji prawnej. Tożsamość tej osoby fizycznej ustala się z zastosowaniem środków należytej staranności wobec klienta przewidzianych w art. 7 i art. 8 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy. Osobę tę uznaje się również za właściciela odsetek do celów niniejszej dyrektywy.

Do celów akapitu pierwszego kategorii podmiotów i konstrukcji prawnych, o których mowa w orientacyjnym wykazie z załącznika I, uznaje się za niepodlegające faktycznemu opodatkowaniu.

Podmiot gospodarczy, o którym mowa w akapicie pierwszym, ustala formę prawną oraz miejsce siedziby podmiotu lub konstrukcji prawnej albo, w stosownych przypadkach, miejsca ich faktycznego zarządu, z wykorzystaniem informacji ujawnionych przez dowolną osobę fizyczną działającą w imieniu podmiotu lub konstrukcji prawnej, w szczególności zgodnie z ust. 1 lit. b) i c), chyba że podmiot gospodarczy posiada bardziej wiarygodne informacje wskazujące na to, że otrzymane dane są nieprawidłowe lub niekompletne na potrzeby zastosowania niniejszego ustępu.

W przypadku gdy dany podmiot lub konstrukcja prawna nie należą do żadnej z kategorii, o których mowa w załączniku I, lub gdy należą do tych kategorii, ale twierdzą, że podlegają faktycznemu opodatkowaniu, podmiot gospodarczy, o którym mowa w akapicie pierwszym, ustala, czy podlegają one faktycznemu opodatkowaniu na podstawie ogólnie uznanych faktów lub na podstawie dokumentów urzędowych przedstawionych przez dany podmiot lub konstrukcję prawną lub dostępnych dzięki środkom należytej staranności wobec klienta przedsięwziętych zgodnie z dyrektywą 2005/60/WE.

4. W sytuacji gdy podmiot lub konstrukcję prawną uznaje się za podmiot wypłacający w przypadku otrzymania wypłaty odsetek lub zabezpieczenia takiej wypłaty zgodnie z art. 4 ust. 2, wypłatę odsetek uznaje się za należną następującym osobom fizycznym, które uznaje się za właścicieli odsetek do celów niniejszej dyrektywy:

- a) osobie fizycznej uprawnionej do otrzymania dochodu pochodzącego z aktywów skutkujących taką wypłatą lub uprawnionej do otrzymania innych aktywów stanowiących taką wypłatę, w przypadku gdy podmiot lub konstrukcja prawna otrzymują płatność lub gdy płatność taka jest zabezpieczana na ich rzecz, w części odpowiadającej uprawnieniu tej osoby do tego dochodu;
- b) w odniesieniu do dowolnej części dochodu pochodzącego z aktywów skutkujących taką wypłatą lub z innych aktywów stanowiących taką wypłatę, do której nie są uprawnione osoby, o których mowa w lit. a), gdy podmiot lub konstrukcja prawna otrzymują płatność lub gdy płatność taka jest zabezpieczana na ich rzecz — osobie fizycznej, która wniosła bezpośredni lub pośredni wkład do aktywów danego podmiotu lub danej konstrukcji prawnej, bez względu na to, czy osoba taka jest uprawniona do aktywów lub dochodu podmiotu lub konstrukcji prawnej;
- c) osoby, o których mowa w lit. a) lub b), nie są uprawnione łącznie lub oddzielnie do całości dochodu pochodzącego z aktywów skutkujących taką wypłatą lub do wszystkich innych aktywów stanowiących taką wypłatę w momencie otrzymania wypłaty odsetek lub zabezpieczenia wypłaty odsetek –osobie fizycznej — w części odpowiadającej uprawnieniu tej osoby do tego dochodu — która w późniejszym okresie, uzyskuje prawo do całości lub części aktywów skutkujących wypłatą odsetek lub do innych aktywów stanowiących taką wypłatę odsetek. Całkowita kwota, którą uznaje się za należną takiej osobie fizycznej, nie może być wyższa od kwoty wypłaty odsetek otrzymanej przez podmiot lub konstrukcję prawną lub zabezpieczonej na ich rzecz, po odliczeniu części, która została przypisana zgodnie z niniejszym ustępem osobie fizycznej, o której mowa w lit. a) lub b).

(*) Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15).";

4) art. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 3

Tożsamość i miejsce zamieszkania właścicieli odsetek

1. Każde państwo członkowskie przyjmuje na swoim terytorium procedury niezbędne do umożliwienia podmiotowi wypłacającemu identyfikacji właścicieli odsetek oraz ich miejsca zamieszkania do celów określonych w art. 8–12, a także zapewnia stosowanie tych procedur.

Procedury takie muszą być zgodne z minimalnymi standardami określonymi w ust. 2 i 3.

2. Podmiot wypłacający ustala tożsamość właściciela odsetek na podstawie minimalnych standardów różnicowanych w zależności od tego, kiedy powstały powiązania między podmiotem wypłacającym a właścicielem odsetek, w następujący sposób:

- a) w odniesieniu do stosunków umownych powstałych przed dniem 1 stycznia 2004 r. podmiot wypłacający ustala tożsamość właściciela odsetek, na którą składają się jego nazwisko i adres, korzystając z posiadanych informacji, w szczególności na podstawie przepisów obowiązujących w państwie swojej siedziby, oraz na podstawie dyrektywy 2005/60/WE;
- b) w odniesieniu do stosunków umownych powstałych lub, w przypadku braku stosunków umownych, transakcji zrealizowanych w dniu 1 stycznia 2004 r. lub po tej dacie, podmiot wypłacający ustala tożsamość właściciela odsetek, na którą składają się jego nazwisko, adres, data i miejsce urodzenia oraz, zgodnie z wykazem, o którym mowa w ust. 4, numer identyfikacji podatkowej lub jego odpowiednik nadany przez państwo członkowskie, w którym właściciel odsetek ma miejsce zamieszkania do celów podatkowych. W odniesieniu do stosunków umownych powstałych lub, w przypadku braku stosunków umownych, transakcji zrealizowanych przed dniem 1 lipca 2015 r. informacje dotyczące daty i miejsca urodzenia są wymagane wyłącznie w przypadku, gdy nie jest dostępny taki numer identyfikacji podatkowej ani jego odpowiednik.

Dane, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), ustala się na podstawie paszportu lub urzędowego dowodu tożsamości lub dowolnego innego urzędowego dokumentu potwierdzającego tożsamość — w stosownych przypadkach, zgodnie z wykazem, o którym mowa w ust. 4 — przedstawionych przez właściciela odsetek. Wszelkie wymagane dane, które nie są zawarte w tych dokumentach, ustala się na podstawie dowolnego innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, przedstawionego przez właściciela odsetek.

3. W przypadku gdy właściciel odsetek dobrowolnie przedstawi zaświadczenie o miejscu zamieszkania do celów podatkowych, wydane przez właściwy organ danego kraju w okresie trzech lat poprzedzających datę wypłaty lub w późniejszej dacie, w której uznaje się, że wypłata odsetek przysługiwała właścicielowi odsetek, uznaje się, że jego miejsce zamieszkania znajduje się w tym kraju. W razie niespełnienia tego wymogu za miejsce jego zamieszkania uznaje się kraj, w którym ma on stały adres. Podmiot wypłacający ustala stały adres właściciela odsetek na podstawie następujących minimalnych standardów:

- a) w odniesieniu do stosunków umownych powstałych przed dniem 1 stycznia 2004 r., podmiot wypłacający ustala aktualny stały adres właściciela odsetek, korzystając z najlepszych posiadanych informacji, w szczególności na podstawie przepisów obowiązujących w państwie swojej siedziby, oraz na podstawie dyrektywy 2005/60/WE;
- b) w odniesieniu do stosunków umownych powstałych lub, w przypadku braku stosunków umownych, transakcji zrealizowanych w dniu 1 stycznia 2004 r. lub po tej dacie, podmiot wypłacający ustala aktualny stały adres właściciela odsetek na podstawie adresu uzyskanego w wyniku zastosowania procedur identyfikacyjnych określonych w ust. 2 akapit pierwszy lit. b), uaktualnianego na podstawie najnowszej, dostępnej podmiotowi wypłacającemu dokumentacji.

W sytuacji, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b), gdy właściciele odsetek przedstawiają paszport lub urzędowy dowód tożsamości lub dowolny inny urzędowy dokument potwierdzający tożsamość wydany przez jedno z państw członkowskich i deklarują się jako rezydenci państwa trzeciego, miejsce zamieszkania ustala się na podstawie zaświadczenia o miejscu zamieszkania do celów podatkowych, wydanego przez właściwy organ państwa trzeciego, za rezydenta którego uznaje się dany właściciel odsetek, w okresie trzech lat poprzedzających datę wypłaty lub w późniejszej dacie, w której uznaje się, że wypłata odsetek stała się należna właścicielowi odsetek. W przypadku nieprzedstawienia takiego zaświadczenia za państwo zamieszkania uznaje się państwo członkowskie, które wydało paszport, urzędowy dowód tożsamości lub inny urzędowy dokument potwierdzający tożsamość. W odniesieniu do właścicieli odsetek, co do których podmiot wypłacający dysponuje urzędową dokumentacją, z której wynika, że w związku z przywilejami związanymi z ich statusem dyplomatycznym lub innymi zasadami ustalonymi na poziomie międzynarodowym ich miejscem zamieszkania do celów podatkowych jest kraj inny niż kraj, w którym posiadają oni stały adres, miejsce zamieszkania ustala się na podstawie wspomnianej dokumentacji urzędowej dostępnej podmiotowi wypłacającemu.

4. Do dnia 31 grudnia 2014 r. każde państwo członkowskie przyznające numery identyfikacji podatkowej lub ich odpowiedniki informuje Komisję o strukturze i formacie tych numerów, jak również o urzędowych dokumentach zawierających informacje dotyczące przyznanych numerów identyfikacyjnych. Każde państwo członkowskie informuje również Komisję o wszelkich zmianach w tym zakresie. Komisja publikuje sporządzony wykaz otrzymanych informacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Podmioty wypłacające

1. Do celów niniejszej dyrektywy za podmiot wypłacający uznaje się podmiot gospodarczy mający siedzibę w państwie członkowskim, dokonujący wypłaty odsetek lub zabezpieczający tego rodzaju wypłatę bezpośrednio na rzecz właściciela odsetek.

Do celów niniejszego ustępu nie jest istotne, czy dany podmiot gospodarczy jest dłużnikiem wierzytelności lub emitentem papieru wartościowego będącego źródłem dochodu, czy też podmiotem gospodarczym, któremu dłużnik lub emitent lub właściciel odsetek zlecił wypłatę dochodu lub zabezpieczenie wypłaty dochodu.

Do celów niniejszej dyrektywy za podmiot wypłacający uznaje się również podmiot gospodarczy mający siedzibę w państwie członkowskim, w przypadku spełnienia następujących warunków:

- a) dokonuje on wypłaty odsetek lub zabezpiecza tego rodzaju wypłatę na rzecz innego podmiotu gospodarczego, w tym stałego zakładu lub spółki zależnej pierwszego podmiotu gospodarczego mającego siedzibę poza terytorium, o którym mowa w art. 7, i poza terytorialnym zakresem stosowania umów i ustaleń przewidujących środki, które są takie same lub równoważne środkom zawartym w niniejszej dyrektywie; oraz
- b) pierwszy podmiot gospodarczy ma powody, by sądzić — na podstawie dostępnych mu informacji — że drugi podmiot gospodarczy wypłaci dochód lub zabezpieczy tego typu wypłatę bezpośrednio na rzecz właściciela odsetek będącego osobą fizyczną, o której pierwszy podmiot gospodarczy wie, że jest ona rezydentem innego państwa członkowskiego, z uwzględnieniem art. 3.

W przypadku spełnienia warunków, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), wypłatę dokonaną lub zabezpieczoną przez pierwszy podmiot gospodarczy uznaje się za dokonaną lub zabezpieczoną bezpośrednio na rzecz właściciela odsetek, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b).

2. Podmiot lub konstrukcję prawną, których miejsce faktycznego zarządu znajduje się w państwie członkowskim i które nie podlegają faktycznemu opodatkowaniu na mocy ogólnych zasad opodatkowania bezpośredniego mających zastosowanie albo w tym państwie członkowskim, albo w państwie członkowskim, w którym dany podmiot lub konstrukcja prawna mają siedzibę, lub w dowolnym państwie lub jurysdykcji, w których posiadają one siedzibę do celów podatkowych, uznaje się za podmiot wypłacający w przypadku otrzymania wypłaty odsetek lub zabezpieczenia tego rodzaju wypłaty.

Do celów niniejszego ustępu kategorii podmiotów i konstrukcji prawnych, o których mowa w orientacyjnym wykazie zawartym w załączniku II, uznaje się za niepodlegające faktycznemu opodatkowaniu.

W przypadku gdy podmiot lub konstrukcja prawna nie należą do żadnej z kategorii, o których mowa w orientacyjnym wykazie zawartym w załączniku II, lub gdy są one ujęte w tym załączniku, ale twierdzą, że podlegają faktycznemu opodatkowaniu, podmiot gospodarczy ustala, czy podlegają one faktycznemu opodatkowaniu na podstawie ogólnie uznanych faktów lub na podstawie dokumentów urzędowych przedstawionych przez dany podmiot lub konstrukcję prawną lub dostępnych w wyniku zastosowania środków należytej staranności wobec klienta przedsięwziętych zgodnie z dyrektywą 2005/60/WE.

Podmiot gospodarczy mający siedzibę w państwie członkowskim, który dokonuje wypłaty odsetek lub zabezpiecza tego rodzaju wypłatę na rzecz podmiotu lub konstrukcji prawnej, o których mowa w niniejszym ustępie i których miejsce faktycznego zarządu znajduje się w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym ma siedzibę dany podmiot gospodarczy, przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego swojej siedziby następujące dane, wykorzystując informacje wskazane w art. 2 ust. 3 akapit czwarty lub inne dostępne informacje:

- (i) nazwę podmiotu lub konstrukcji prawnej, o ile taka istnieje;
- (ii) ich formę prawną;
- (iii) miejsce ich faktycznego zarządu;
- (iv) całkowitą kwotę wypłat odsetek, określoną zgodnie z art. 8, wypłaconą lub zabezpieczoną na rzecz podmiotu lub konstrukcji prawnej;
- (v) datę ostatniej wypłaty odsetek.

Osoby fizyczne uznawane za właścicieli odsetek wypłaconych lub zabezpieczonych na rzecz podmiotów lub konstrukcji prawnych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, są określane zgodnie z zasadami przewidzianymi w art. 2 ust. 4. W przypadku gdy zastosowanie ma art. 2 ust. 4 lit. c), podmiot lub konstrukcja prawna — każdorazowo, gdy dana osoba fizyczna uzyskuje w późniejszym okresie prawo do aktywów skutkujących taką wypłatą odsetek lub do innych aktywów stanowiących wypłatę odsetek — przekazują właściwym organom państwa członkowskiego, w którym posiadają miejsce faktycznego zarządu, informacje określone w art. 8 ust. 1 akapit drugi. Podmiot lub konstrukcja prawna informują również właściwe organy o wszelkich zmianach miejsca faktycznego zarządu.

Obowiązki, o których mowa w akapicie piątym, pozostają w mocy przez 10 lat od daty ostatniej wypłaty odsetek otrzymanej lub zabezpieczonej przez podmiot lub konstrukcję prawną albo ostatniej daty, w której dana osoba fizyczna uzyskała prawo do aktywów skutkujących taką wypłatą odsetek lub do innych aktywów stanowiących wypłatę odsetek, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Jeżeli podmiot lub konstrukcja prawna, w przypadku, w którym zastosowanie ma art. 2 ust. 4 lit. c), przeniosły miejsce faktycznego zarządu do innego państwa członkowskiego, właściwe organy pierwszego państwa członkowskiego przekazują właściwym organom nowego państwa członkowskiego następujące informacje:

- (i) kwotę wypłaty odsetek otrzymanej przez podmiot lub konstrukcję prawną lub zabezpieczonej na ich rzecz, która nadal nie ma pokrycia w przeszłych uprawnieniach do stosownych aktywów;
- (ii) datę ostatniej wypłaty odsetek otrzymanej przez podmiot lub konstrukcję prawną lub zabezpieczonej na ich rzecz albo ostatniej daty, w której dana osoba fizyczna uzyskała prawo do całości lub części aktywów skutkujących taką wypłatą odsetek lub do innych aktywów stanowiących wypłatę odsetek, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania, w przypadku gdy podmiot lub konstrukcja prawna przedstawi dowody na to, że stanowią jeden z następujących przypadków:

- a) są przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania lub innym funduszem zbiorowego inwestowania lub programem zbiorowego inwestowania, określonymi w art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. d) ppkt (i) oraz (iii) lub lit. e) ppkt (i) oraz (iii);
- b) są instytucją świadczącą usługi emerytalne lub ubezpieczeniowe lub przedsiębiorstwem upoważnionym przez taką instytucję do zarządzania jej aktywami;
- c) są uznane na mocy procedur mających zastosowanie w państwie członkowskim, którego są rezydentami do celów podatkowych lub w którym mają miejsce faktycznego zarządu, za podmiot lub konstrukcję prawną, które — z uwagi na fakt, że służą one wyłącznie celom charytatywnym pożytku publicznego — są zwolnione z faktycznego opodatkowania zgodnie z ogólnymi zasadami opodatkowania bezpośredniego;
- d) stanowią wspólną własność odsetek, w odniesieniu do której zgodnie z art. 3 podmiot gospodarczy dokonujący wypłaty lub zabezpieczający wypłatę ustalił tożsamość i miejsce zamieszkania wszystkich właścicieli odsetek, w związku z czym podmiot gospodarczy jest podmiotem wypłacającym zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, który jest podobny do przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub funduszu zbiorowego inwestowania, lub programu zbiorowego inwestowania, o których mowa w ust. 2 akapit ósmy lit. a), może być traktowany do celów niniejszej dyrektywy jako takie przedsiębiorstwo, fundusz zbiorowego inwestowania lub program zbiorowego inwestowania.

W przypadku gdy podmiot korzysta z możliwości, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, państwo członkowskie, w którym znajduje się jego miejsce faktycznego zarządu, wydaje stosowne zaświadczenie. Podmiot przedstawia to zaświadczenie podmiotowi gospodarczemu dokonującemu płatności odsetek lub zabezpieczającemu taką płatność. Podmiot gospodarczy jest w tym przypadku zwolniony z obowiązków określonych w ust. 2 akapit czwarty.

Państwa członkowskie określają szczegółowe przepisy dotyczące możliwości, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, dla podmiotów, których miejsce faktycznego zarządu znajduje się na ich terytorium, z myślą o zapewnieniu skutecznego stosowania niniejszej dyrektywy.”;

- 5) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Definicja wypłaty odsetek

1. Do celów niniejszej dyrektywy »wypłata odsetek« oznacza:

- a) odsetki wypłacone lub zapisane na dobro rachunku, odnoszące się do wierzytelności wszelkiego rodzaju, bez względu na to, czy są one zabezpieczone hipoteką i czy wiąże się z nimi prawo do udziału w zyskach dłużnika oraz, w szczególności, dochód z rządowych papierów wartościowych i z obligacji, w tym premii i nagród związanych z takimi papierami wartościowymi lub obligacjami; kar z tytułu nieterminowych płatności nie uznaje się za wypłaty odsetek;

- b) każdy dochód wypłacony lub uzyskany, lub zapisany na dobro rachunku, odnoszący się do wszelkiego rodzaju papierów wartościowych, z wyjątkiem przypadków, gdy dochód uznaje się bezpośrednio za wypłatę odsetek zgodnie z lit. a), c), d) lub e), oraz gdy:
- (i) warunki zwrotu kapitału określone w dniu emisji zawierają zobowiązanie na rzecz inwestora, zgodnie z którym otrzyma on, w terminie wykupu, co najmniej 95 % zainwestowanego kapitału; lub
 - (ii) warunki określone w dniu emisji przewidują związek w wysokości co najmniej 95 % dochodu z papieru wartościowego z odsetkami lub dochodami, o których mowa w lit. a), c), d) lub e);
- c) odsetki narosłe lub skapitalizowane przy sprzedaży, spłacie lub umorzeniu wierzytelności, o których mowa w lit. a), oraz wszelki dochód narosły lub skapitalizowany przy sprzedaży, spłacie lub umorzeniu papierów wartościowych, o których mowa w lit. b);
- d) dochód uzyskany z wypłat, o których mowa w lit. a), b) lub c) niniejszego ustępu, bezpośrednio lub pośrednio, również za pośrednictwem podmiotu lub konstrukcji prawnej, o których mowa w art. 4 ust. 2, jeżeli został on wypłacony przez jeden z poniższych podmiotów:
- (i) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub inne fundusze zbiorowego inwestowania lub programy zbiorowego inwestowania, które są zarejestrowane jako takie zgodnie z prawem dowolnego państwa członkowskiego lub kraju Europejskiego Obszaru Gospodarczego, który nie należy do Unii, lub których zasady dotyczące funkcjonowania funduszu lub akty założycielskie regulowane są prawem dotyczącym funduszy zbiorowego inwestowania lub programów zbiorowego inwestowania jednego z tych państw lub krajów. Ma to zastosowanie bez względu na formę prawną takich przedsiębiorstw, funduszy lub programów i bez względu na wszelkie ograniczenia oferty zakupu, sprzedaży lub umorzenia ich udziałów lub jednostek do określonej grupy inwestorów;
 - (ii) podmioty, które skorzystały z możliwości przewidzianej w art. 4 ust. 3;
 - (iii) fundusze zbiorowego inwestowania lub programy zbiorowego inwestowania mające siedzibę poza terytorium, o którym mowa w art. 7, i poza Europejskim Obszarem Gospodarczym. Ma to zastosowanie bez względu na formę prawną takiego funduszu lub programu i bez względu na wszelkie ograniczenia oferty zakupu, sprzedaży lub umorzenia ich udziałów lub jednostek do określonej grupy inwestorów;
- e) dochód osiągany ze sprzedaży, spłaty lub umorzenia udziałów lub jednostek w następujących przedsiębiorstwach, podmiotach, funduszach inwestycyjnych lub programach inwestycyjnych, jeżeli inwestują one bezpośrednio lub pośrednio za pośrednictwem innych tego typu przedsiębiorstw, funduszy lub programów lub za pośrednictwem podmiotów lub konstrukcji prawnych, o których mowa w art. 4 ust. 2, więcej niż 40 % swoich aktywów w wierzytelności, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, lub w papiery wartościowe, o których mowa w lit. b) niniejszego ustępu:
- (i) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub inne fundusze zbiorowego inwestowania lub programy zbiorowego inwestowania, które są zarejestrowane jako takie zgodnie z prawem dowolnego państwa członkowskiego lub kraju Europejskiego Obszaru Gospodarczego, który nie należy do Unii, lub których zasady dotyczące funkcjonowania funduszu lub akty założycielskie są regulowane prawem dotyczącym funduszy zbiorowego inwestowania lub programów zbiorowego inwestowania jednego z tych państw lub krajów. Ma to zastosowanie bez względu na formę prawną takich przedsiębiorstw, funduszy lub programów i bez względu na wszelkie ograniczenia oferty zakupu, sprzedaży lub umorzenia ich udziałów lub jednostek do określonej grupy inwestorów;
 - (ii) podmioty, które skorzystały z możliwości przewidzianej w art. 4 ust. 3;
 - (iii) wszelkie fundusze zbiorowego inwestowania lub programy zbiorowego inwestowania mające siedzibę poza terytorium, o którym mowa w art. 7, i poza Europejskim Obszarem Gospodarczym. Ma to zastosowanie bez względu na formę prawną takiego funduszu lub programu i bez względu na wszelkie ograniczenia oferty zakupu, sprzedaży lub umorzenia ich udziałów lub jednostek do określonej grupy inwestorów.
- Do celów niniejszej litery aktywa, które przedsiębiorstwa lub podmioty lub fundusze inwestycyjne lub programy inwestycyjne muszą posiadać jako zabezpieczenie na mocy swoich porozumień, umów lub innych ustaleń prawnych, aby umożliwić im realizację swoich celów inwestycyjnych, i w odniesieniu do których inwestor nie jest stroną ani do których nie ma żadnych uprawnień, nie są uznawane za wierzytelności, o których mowa w lit. a), ani papiery wartościowe, o których mowa w lit. b);
- f) zyski z umowy ubezpieczenia na życie, jeżeli:
- (i) umowa obejmuje gwarancję zysku; lub
 - (ii) faktyczny wynik umowy jest w ponad 40 % związany z odsetkami lub dochodami, o których mowa w lit. a), b), c), d) i e).

Do celów niniejszej litery za zysk z umowy ubezpieczenia na życie uznaje się nadwyżkę każdej spłaty lub częściowej spłaty dokonanej przez ubezpieczyciela na życie przed datą wymagalności wypłaty z umowy ubezpieczenia na życie, jak również nadwyżkę każdej kwoty wypłaconej przez ubezpieczyciela na życie ponad sumę wszystkich płatności dokonanych na rzecz ubezpieczyciela na życie na mocy tej samej umowy ubezpieczenia na życie. W przypadku cesji, w całości lub części, ubezpieczenia na życie na rzecz strony trzeciej za zysk z umowy ubezpieczenia na życie uznaje się również nadwyżkę wartości umowy, będącej przedmiotem cesji, ponad sumę wszystkich płatności dokonanych na rzecz ubezpieczyciela na życie. Za zysk z umowy ubezpieczenia na życie, która przewiduje wyłącznie wypłatę przez okres co najmniej 5 lat emerytury lub stałych rocznych świadczeń, uznaje się tylko spłatę lub cesję na rzecz strony trzeciej, które nastąpiły przed końcem okresu 5 lat. Kwoty wypłaconej wyłącznie w związku ze śmiercią, inwalidztwem lub chorobą nie uznaje się za zysk z umowy ubezpieczenia na życie.

Państwa członkowskie mają jednak możliwość włączenia dochodu wymienionego w akapicie pierwszym lit. e) do definicji wypłaty odsetek, w odniesieniu do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania lub innych funduszy zbiorowego inwestowania lub programów zbiorowego inwestowania, które są zarejestrowane zgodnie z ich przepisami lub których zasady dotyczące funkcjonowania funduszu lub akty założycielskie są regulowane prawem tych państw, tylko w zakresie, w jakim dochód taki odpowiada zyskom uzyskanym bezpośrednio lub pośrednio z wypłat odsetek w rozumieniu akapitu pierwszego lit. a), b) lub c).

W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. f) ppkt (ii) niniejszego ustępu państwo członkowskie ma możliwość włączenia zysków do definicji odsetek, bez względu na strukturę wyniku, jeżeli zostały one wypłacone lub uzyskane od ubezpieczyciela na życie mającego siedzibę w tym państwie.

Państwo członkowskie informuje Komisję o skorzystaniu z jednej lub obydwu możliwości, o których mowa w akapitach drugim i trzecim. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* informację o skorzystaniu z tej możliwości przez państwo członkowskie i skorzystanie z tej możliwości staje się wiążące dla innych państw członkowskich ze skutkiem od dnia takiej publikacji.

2. W odniesieniu do ust. 1 akapit pierwszy lit. b), w sytuacji gdy podmiot wypłacający nie posiada informacji dotyczących kwoty wypłacanego, uzyskanego lub zapisywanego na dobro rachunku dochodu, za wypłatę odsetek uznawana jest całkowita kwota wypłaty.

W odniesieniu do ust. 1 akapit pierwszy lit. c), w sytuacji gdy podmiot wypłacający nie posiada informacji dotyczących kwoty odsetek ani dochodu należnego lub kapitalizowanego w chwili sprzedaży, spłaty lub umorzenia, za wypłatę odsetek uznawana jest całkowita kwota wypłaty.

W odniesieniu do ust. 1 akapit pierwszy lit. d) i e), w sytuacji gdy podmiot wypłacający nie posiada informacji co do tego, jaka część dochodu pochodzi z wypłat odsetek w rozumieniu lit. a), b) lub c) wspomnianego akapitu, za wypłatę odsetek uznawana jest całkowita kwota dochodu.

W odniesieniu do ust. 1 akapit pierwszy lit. f), w sytuacji gdy podmiot wypłacający nie posiada informacji dotyczących zysku z umowy ubezpieczenia na życie, za wypłatę odsetek uznawana jest całkowita kwota wypłaty.

3. W odniesieniu do ust. 1 akapit pierwszy lit. e), w sytuacji gdy podmiot wypłacający nie posiada informacji dotyczących odsetka aktywów zainwestowanych w wierzytelności lub odpowiednie papiery wartościowe lub w udziały lub jednostki określone w tej literze, uznaje się, że odsetek ten przekracza 40 %. W przypadku gdy podmiot wypłacający nie może ustalić kwoty dochodu uzyskanego przez właściciela odsetek, dochód uznaje się za odpowiadający wpływom ze sprzedaży, spłaty lub umorzenia udziałów lub jednostek.

W odniesieniu do ust. 1 akapit pierwszy lit. f) ppkt (ii), kiedy podmiot wypłacający nie posiada informacji dotyczących części wyniku, która jest powiązana z wypłatami odsetek w rozumieniu lit. a), b), c), d) lub e) wspomnianego akapitu, uznaje się, że wartość ta przekracza 40 %.

4. W przypadku gdy wypłata odsetek określona w ust. 1 dokonywana jest na rzecz podmiotu lub konstrukcji prawnej, o których mowa w art. 4 ust. 2, lub zapisywana na dobro rachunku posiadanego przez taki podmiot lub konstrukcję prawną, uznaje się ją za należną osobie fizycznej, o której mowa w art. 2 ust. 4. W przypadku podmiotu ma to zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy podmiot nie skorzystał z możliwości przewidzianej w art. 4 ust. 3.

5. W odniesieniu do ust. 1 akapit pierwszy lit. c) i e) państwa członkowskie mają możliwość zobowiązania podmiotów wypłacających mających siedzibę na ich terytorium do obliczania w stosunku rocznym odsetek lub innych odpowiednich dochodów z okresu nieprzekraczającego jednego roku i uznawania tak obliczonych odsetek lub innych odpowiednich dochodów za wypłatę odsetek, nawet jeśli w takim okresie nie dokonywano sprzedaży, umorzenia ani spłaty.

6. W drodze odstępstwa od ust. 1 akapit pierwszy lit. d) i e) państwa członkowskie mają możliwość wyłączenia z definicji wypłaty odsetek wszelkich dochodów, o których mowa w tych przepisach, wypłaconych przez przedsiębiorstwa lub podmioty, lub fundusze inwestycyjne, lub programy inwestycyjne, których zasady dotyczące funkcjonowania funduszu lub akty założycielskie są regulowane prawem tych państw, w przypadku gdy bezpośrednia lub pośrednia inwestycja takich przedsiębiorstw, podmiotów, funduszy lub programów w wierzytelności, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), lub w papiery wartościowe, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), nie przekracza 15 % ich aktywów.

W drodze odstępstwa od ust. 4 państwa członkowskie mają możliwość wyłączenia z definicji wypłaty odsetek w ust. 1 tych wypłat odsetek, które zostały dokonane lub zapisane na dobro rachunku podmiotu lub konstrukcji prawnej, o których mowa w art. 4 ust. 2, których miejsce faktycznego zarządu znajduje się na ich terytorium, w przypadku gdy bezpośrednia lub pośrednia inwestycja takiego podmiotu lub konstrukcji prawnej w wierzytelności, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), lub w papiery wartościowe, o których mowa w lit. b) tego akapitu, nie przekracza 15 % ich aktywów. W przypadku podmiotu ma to zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy podmiot nie skorzystał z możliwości przewidzianej w art. 4 ust. 3.

Państwo członkowskie informuje Komisję o skorzystaniu z jednej lub obydwu możliwości, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* informację o skorzystaniu z tej możliwości przez państwo członkowskie i skorzystanie z tej możliwości staje się wiążące dla innych państw członkowskich ze skutkiem od dnia takiej publikacji.

7. Progi wynoszące 40 %, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. e) i lit. f) ppkt (ii) oraz w ust. 3, od dnia 1 stycznia 2016 r. wynoszą 25 %.

8. Wartości procentowe, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. e) i w ust. 6, są ustalane na podstawie polityki inwestycyjnej lub strategii i celów inwestycyjnych określonych w dokumentach regulujących funkcjonowanie danych przedsiębiorstw lub podmiotów lub funduszy inwestycyjnych lub programów inwestycyjnych.

Do celów niniejszego ustępu dokumenty takie obejmują:

- a) zasady dotyczące funkcjonowania funduszu lub akt założycielski danego przedsiębiorstwa, podmiotu, funduszu inwestycyjnego lub programu inwestycyjnego;
- b) wszelkie porozumienia, umowy lub inne ustalenia prawne zawarte przez dane przedsiębiorstwa, podmioty, fundusze inwestycyjne lub programy inwestycyjne, które są udostępniane podmiotowi gospodarczemu; oraz
- c) wszelkie prospekty emisyjne lub podobne dokumenty wydane przez dane przedsiębiorstwa, podmioty, fundusze inwestycyjne lub programy inwestycyjne, lub w ich imieniu, udostępnione ich inwestorom.

W przypadku gdy takie dokumenty nie określają polityki inwestycyjnej ani strategii i celów inwestycyjnych, te wartości procentowe ustala się na podstawie rzeczywistej struktury aktywów danych przedsiębiorstw, podmiotów, funduszy inwestycyjnych lub programów inwestycyjnych, odpowiadającej średniej z wartości aktywów na początku lub w dacie ich pierwszego półrocznego sprawozdania oraz na końcu ich ostatniego okresu obrachunkowego przed datą dokonania lub zabezpieczenia wypłaty odsetek na rzecz właściciela odsetek przez podmiot wypłacający. W przypadku nowo powstałych przedsiębiorstw, podmiotów, funduszy inwestycyjnych lub programów inwestycyjnych taka rzeczywista struktura aktywów odpowiada średniej z wartości aktywów w dniu rozpoczęcia działalności i w dniu pierwszej oceny aktywów zgodnie z zapisami dokumentów regulujących funkcjonowanie tych przedsiębiorstw, podmiotów, funduszy inwestycyjnych lub programów inwestycyjnych.

Struktura aktywów jest określana zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie w państwie członkowskim lub w kraju należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, który nie należy do Unii, w którym przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania lub inny fundusz zbiorowego inwestowania lub program zbiorowego inwestowania są zarejestrowane jako takie albo którego prawo reguluje zasady ich funkcjonowania lub akty założycielskie. Określona w ten sposób struktura aktywów jest wiążąca dla innych państw członkowskich.

9. Dochód, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), uznaje się za wypłatę odsetek jedynie w zakresie, w jakim generujące go papiery wartościowe zostały po raz pierwszy wyemitowane w dniu 1 lipca 2014 r. lub po tej dacie. Papierów wartościowych wyemitowanych przed tą datą nie uwzględnia się do celów określenia wartości procentowych, o których mowa w lit. e) wspomnianego akapitu i w ust. 6.

10. Zyski z umowy ubezpieczenia na życie uznaje się za wypłatę odsetek zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lit. f) jedynie w zakresie, w jakim stanowiąca podstawę tych zysków umowa ubezpieczenia na życie została po raz pierwszy zawarta w dniu 1 lipca 2014 r. lub po tej dacie.

11. Państwa członkowskie mają możliwość uznania dochodu, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. e) ppkt (i), osiąganego ze sprzedaży, spłaty lub umorzenia udziałów lub jednostek w zarejestrowanych przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania innych niż UCITS posiadających zezwolenie zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE (*), za wypłatę odsetek jedynie w zakresie, w jakim dochód ten przysługiwał tym przedsiębiorstwom w dniu 1 lipca 2014 r. lub po tej dacie.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).";

6) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Przedstawianie informacji przez podmiot wypłacający

1. W przypadku gdy właściciel odsetek ma miejsce zamieszkania w państwie członkowskim innym niż to, w którym ma siedzibę podmiot wypłacający, podmiot wypłacający przedstawia właściwemu organowi państwa członkowskiego siedziby co najmniej następujące informacje:

- a) tożsamość i miejsce zamieszkania właściciela odsetek, ustalone zgodnie z art. 3, lub, w przypadku wspólnej własności odsetek, tożsamość i miejsce zamieszkania wszystkich właścicieli odsetek objętych zakresem art. 1 ust. 1;
- b) nazwisko lub nazwę i adres podmiotu wypłacającego;
- c) numer rachunku właściciela odsetek lub, w przypadku braku numeru, określenie wiarygodności stanowiącej podstawę wypłaty odsetek lub umowy ubezpieczenia na życie, papieru wartościowego, udziału lub jednostki stanowiącej podstawę tej płatności;
- d) informacje dotyczące wypłaty odsetek zgodnie z ust. 2.

W przypadku gdy właściciel odsetek ma miejsce zamieszkania w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym podmiot wypłacający zgodnie z art. 4 ust. 2 posiada miejsce faktycznego zarządu, taki podmiot wypłacający przedstawia właściwym organom państwa członkowskiego, w którym posiada miejsce faktycznego zarządu, informacje określone w akapicie pierwszym lit. a)–d) niniejszego ustępu. Taki podmiot wypłacający przekazuje również następujące dane:

- (i) całkowitą kwotę otrzymanych lub zabezpieczonych wypłat odsetek, które uznaje się za należne stosownym właścicielom odsetek;
- (ii) w przypadku gdy osobę fizyczną uznaje się za właściciela odsetek zgodnie z art. 2 ust. 4 lit. c) — kwotę, którą uznaje się za należną tej osobie fizycznej, i datę, z którą stała się ona należna.

2. Minimalny zakres informacji dotyczących wypłaty odsetek, które mają być przedstawione przez podmiot wypłacający, różni się w zależności od następujących kategorii wypłat odsetek i obejmuje:

- a) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. a): kwotę odsetek wypłaconych lub zapisanych na dobro rachunku;
- b) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. b): kwotę wszelkiego wypłaconego, uzyskanego lub zapisanego na dobro rachunku dochodu lub całkowitą kwotę wypłaty;

- c) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) lub e): kwotę odsetek lub dochodu, o których mowa w tych literach, lub całkowitą kwotę wpływów ze sprzedaży, umorzenia lub spłaty;
- d) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. d): kwotę dochodu, o którym mowa w tej literze, lub całkowitą wypłaconą kwotę;
- e) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 4: kwotę odsetek przypadających na każdego z właścicieli odsetek objętych zakresem art. 1 ust. 1;
- f) w przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 6 ust. 5: kwotę odsetek obliczonych w stosunku rocznym lub innych odpowiednich dochodów;
- g) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. f): zysk obliczony zgodnie z tym przepisem lub całkowitą kwotę wypłaty. Jeśli w przypadku cesji na rzecz osoby trzeciej podmiot wypłacający nie ma informacji na temat wartości umowy będącej przedmiotem cesji: suma płatności dokonanych na rzecz ubezpieczyciela na życie na podstawie umowy ubezpieczenia na życie.

Podmiot wypłacający informuje właściwe organy państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, lub — w przypadku podmiotu wypłacającego, o którym mowa w art. 4 ust. 2 — właściwe organy państwa członkowskiego, w którym ma miejsce faktycznego zarządu, kiedy zgłasza całkowite kwoty zgodnie z akapitem pierwszym lit. b), c), d) i g) niniejszego ustępu.

3. W przypadku wspólnej własności odsetek podmiot wypłacający informuje właściwe organy państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, lub — w przypadku podmiotu wypłacającego, o którym mowa w art. 4 ust. 2 — właściwe organy państwa członkowskiego, w którym ma miejsce faktycznego zarządu, czy kwota przedstawiona dla każdego z właścicieli odsetek jest całkowitą kwotą przypadającą wspólnie właścicielom odsetek, faktycznym udziałem należnym danemu właścicielowi odsetek czy równym udziałem.

4. Niezależnie od ust. 2 państwa członkowskie mogą zezwolić, by podmioty wypłacające przedstawiały jedynie następujące informacje:

- a) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) lub d): całkowitą kwotę odsetek lub dochodu;
- b) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) lub e): całkowitą kwotę związanych z takimi wypłatami wpływów ze sprzedaży, umorzenia lub spłaty;
- c) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. f): zyski, o których właściwe organy państwa członkowskiego zamieszkania właściciela odsetek nie zostały w inny sposób poinformowane przez podmiot wypłacający, bezpośrednio lub przez jego przedstawiciela podatkowego lub właściwe organy innego państwa członkowskiego, zgodnie z wszelkimi przepisami ustawowymi innymi niż przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy, lub całkowitą kwotę wypłaconą na mocy umów ubezpieczenia na życie generujących takie płatności.

Podmiot wypłacający informuje o tym, czy całkowite kwoty są przez niego zgłaszane zgodnie z akapitem pierwszym lit. a), b) i c) niniejszego ustępu.”;

7) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym podmiot gospodarczy ma siedzibę, przekazuje informacje, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit czwarty, właściwemu organowi innego państwa członkowskiego, w którym podmiot lub konstrukcja prawna mają miejsce faktycznego zarządu.

1b. W przypadku gdy podmiot wypłacający w rozumieniu art. 4 ust. 2 przeniósł miejsce faktycznego zarządu do innego państwa członkowskiego, właściwe organy pierwszego państwa członkowskiego przekazują informacje, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit siódmy, właściwym organom nowego państwa członkowskiego.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacje są przekazywane automatycznie, co najmniej raz w roku, w terminie sześciu miesięcy po zakończeniu roku podatkowego w państwie członkowskim podmiotu wypłacającego lub podmiotu gospodarczego; obejmują one następujące działania zrealizowane w ciągu tego roku:

- (i) wszystkie wypłaty odsetek;
- (ii) wszystkie przypadki, gdy osoby fizyczne zostały właścicielami odsetek zgodnie z art. 2 ust. 4;
- (iii) wszystkie przypadki przeniesienia miejsca faktycznego zarządu podmiotu wypłacającego, o których mowa w art. 4 ust. 2.”;

8) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W okresie przejściowym rozpoczynającym się w dniu, o którym mowa w art. 17 ust. 2 i 3, i z zastrzeżeniem art. 13 ust. 1 Luksemburg i Austria nie są zobowiązane do stosowania przepisów rozdziału II.

Państwa te otrzymują jednak informacje od pozostałych państw członkowskich zgodnie z rozdziałem II.

W okresie przejściowym celem niniejszej dyrektywy jest zapewnienie minimalnego skutecznego opodatkowania oszczędności w formie wypłat odsetek dokonanych w jednym państwie członkowskim na rzecz właścicieli odsetek będących osobami fizycznymi mającymi miejsce zamieszkania do celów podatkowych w innym państwie członkowskim.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Po upływie okresu przejściowego Luksemburg i Austria są zobowiązane do stosowania przepisów rozdziału II i przestają stosować podatek u źródła i podział przychodu przewidziane w art. 11 i 12. Jeżeli w okresie przejściowym Luksemburg lub Austria postanowią stosować przepisy rozdziału II, nie stosują one dłużej podatku u źródła ani podziału przychodu przewidzianych w art. 11 i 12.”;

9) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W okresie przejściowym, o którym mowa w art. 10, w przypadku gdy miejsce zamieszkania właściciela odsetek znajduje się w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym ma siedzibę podmiot wypłacający, lub — w przypadku podmiotu wypłacającego, o którym mowa w art. 4 ust. 2 — w państwie członkowskim, w którym taki podmiot wypłacający ma miejsce faktycznego zarządu, Luksemburg i Austria nakładają podatek u źródła wynoszący 15 % w ciągu pierwszych trzech lat okresu przejściowego, 20 % przez następne trzy lata i 35 % po upływie tego okresu.

2. Podmiot wypłacający pobiera podatek u źródła w następujący sposób:

- a) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. a): od kwoty odsetek wypłaconych lub zapisanych na dobro rachunku;
- b) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. b): od kwoty wszelkiego dochodu wypłaconego, uzyskanego lub zapisanego na dobro rachunku;
- c) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) lub e): od kwoty odsetek lub dochodu, o których mowa w tych literach, lub jako opłatę o równoważnym skutku, którą ponosi właściciel odsetek od całkowitej kwoty wpływów ze sprzedaży, umorzenia lub spłaty;
- d) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. d): od kwoty dochodu, o którym mowa w tej literze;

- e) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 4: od kwoty odsetek przypadających na każdego z właścicieli odsetek objętych zakresem art. 1 ust. 1. Całkowita kwota, od której pobierany jest podatek, nie przekracza kwoty wypłaty odsetek otrzymanej przez podmiot lub konstrukcję prawną lub zabezpieczonej na ich rzecz;
- f) w przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości na mocy art. 6 ust. 5: od kwoty odsetek obliczonych w stosunku rocznym lub innych odpowiednich dochodów;
- g) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. f): od zysku obliczonego zgodnie z tym przepisem. Państwa członkowskie mogą zezwolić podmiotom wypłacającym na pobieranie podatku u źródła wyłącznie od zysków, o których właściwe organy państwa członkowskiego siedziby właściciela odsetek nie zostały jeszcze poinformowane przez podmiot wypłacający lub jego przedstawicieli podatkowych na podstawie wszelkich przepisów ustawodawczych innych niż przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Przekazując dochody z podatku u źródła właściwym organom, podmiot wypłacający informuje te organy o liczbie właścicieli odsetek objętych poborem podatku u źródła, sklasyfikowanych według państw członkowskich zamieszkania każdego z nich.”;

b) w ust. 3 odesłanie do „ust. 2 lit. a) i b)” zastępuje się odesłaniem do „ust. 2 lit. a), b) i c)”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W okresie przejściowym państwa członkowskie nakładające podatek u źródła mogą postanowić, że podmiot gospodarczy dokonujący wypłaty odsetek lub zabezpieczający taką wypłatę na rzecz podmiotu lub konstrukcji prawnej, o których mowa w art. 4 ust. 2 i których miejsce faktycznego zarządu znajduje się w innym państwie członkowskim, jest uznawany za podmiot wypłacający zamiast tego podmiotu lub konstrukcji prawnej i pobiera podatek u źródła od takich odsetek, chyba że podmiot lub konstrukcja prawna formalnie wyrazili zgodę na przekazywanie ich nazwy lub nazwiska — o ile takie istnieją — ich formy prawnej, miejsca ich faktycznego zarządu i całkowitej kwoty wypłaconych im lub zabezpieczonych na ich rzecz odsetek zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit czwarty.”;

10) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Wyjątki dotyczące procedury stosowania podatku u źródła

1. Państwa członkowskie nakładające podatek u źródła zgodnie z art. 11 przewidują następujące procedury w celu zapewnienia właścicielowi odsetek możliwości wystąpienia o niepotrącanie podatku:

- a) procedura pozwalająca właścicielowi odsetek na wyraźne udzielenie zezwolenia podmiotowi wypłacającemu na przekazywanie informacji zgodnie z rozdziałem II; zezwolenie to obejmuje wszystkie wypłaty odsetek przypadające właścicielowi odsetek ze strony tego podmiotu wypłacającego; w takim przypadku stosuje się art. 9;
- b) procedura zapewniająca nienakładanie podatku u źródła w przypadku, gdy właściciel odsetek przedstawi swojemu podmiotowi wypłacającemu zaświadczenie sporządzone na jego nazwisko przez właściwy organ jego państwa członkowskiego zamieszkania do celów podatkowych zgodnie z ust. 2.

2. Na wniosek właściciela odsetek, właściwy organ jego państwa członkowskiego zamieszkania do celów podatkowych wydaje zaświadczenie wskazujące:

- a) nazwisko, adres, numer identyfikacji podatkowej lub jego odpowiednik oraz datę i miejsce urodzenia właściciela odsetek;
- b) nazwisko lub nazwę i adres podmiotu wypłacającego;
- c) numer rachunku właściciela odsetek lub, w przypadku jego braku, określenie zabezpieczenia.

Zaświadczenie takie jest ważne przez okres nieprzekraczający trzech lat. Jest ono wydawane każdemu właścicielowi odsetek na jego wniosek, w terminie dwóch miesięcy od daty złożenia wniosku.”;

11) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli wypłata odsetek przypadających właścicielowi odsetek została objęta podatkiem u źródła w państwie członkowskim podmiotu wypłacającego, państwo członkowskie, w którym właściciel odsetek ma miejsce zamieszkania do celów podatkowych, przyznaje mu zgodnie ze swoim prawem krajowym ulgę podatkową równą kwocie pobranego podatku.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli poza podatkiem u źródła, o którym mowa w art. 11, wypłata odsetek przypadających właścicielowi odsetek została objęta jakimkolwiek innym rodzajem podatku u źródła, a państwo członkowskie, w którym znajduje się miejsce zamieszkania właściciela odsetek do celów podatkowych, przyznaje mu ulgę podatkową w odniesieniu do takiego podatku u źródła zgodnie ze swoim prawem krajowym lub z umowami w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, ten inny podatek u źródła jest uwzględniany przed zastosowaniem procedury określonej w ust. 2.”;

12) w art. 15 ust. 1 akapit drugi wyraz „Załączniku” zastępuje się wyrazami „załączniku III”;

13) w art. 18 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Co trzy lata Komisja składa Radzie sprawozdanie z funkcjonowania niniejszej dyrektywy na podstawie statystyk wymienionych w załączniku IV dostarczanych Komisji przez wszystkie państwa członkowskie.”;

14) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 18a

Środki wykonawcze

1. Działając zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18b ust. 2, Komisja może przyjmować środki w następujących celach:

- a) określenie dostawców danych, z których usług mogą korzystać podmioty wypłacające w celu uzyskania informacji koniecznych do właściwego opodatkowania do celów art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. b), d) i e);
- b) ustalenie wspólnych formatów i praktycznych procedur niezbędnych do celów elektronicznej wymiany informacji, o której mowa w art. 9;
- c) ustalenie wspólnych formularzy zaświadczeń i innych dokumentów ułatwiających stosowanie niniejszej dyrektywy, w szczególności dokumentów wydanych w państwie członkowskim nakładającym podatek u źródła wykorzystywanych do celów art. 14 przez państwo członkowskie będące dla właściciela odsetek miejscem zamieszkania do celów podatkowych.

2. Komisja aktualizuje wykaz zamieszczony w załączniku III na wniosek bezpośrednio zainteresowanych państw członkowskich.

Artykuł 18b

Komitet

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Współpracy Administracyjnej w dziedzinie Opodatkowania (zwany dalej »komitetem«).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”;

15) w załączniku wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 1 stycznia 2016 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekażą Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od pierwszego dnia trzeciego roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym niniejsza dyrektywa wejdzie w życie.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekażą Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 marca 2014 r.

W imieniu Rady
A. TSAFTARIS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do dyrektywy 2003/48/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) załącznik staje się załącznikiem III;
- 2) dodaje się następujący załącznik jako „załącznik I”:

„ZAŁĄCZNIK I

Orientacyjny wykaz kategorii podmiotów i konstrukcji prawnych, które uznaje się za niepodlegające faktycznemu opodatkowaniu, do celów art. 2 ust. 3

1. Podmioty i konstrukcje prawne, które mają siedzibę lub miejsce faktycznego zarządu w kraju lub jurysdykcji, które nie są objęte zakresem terytorialnym niniejszej dyrektywy określonym w art. 7 i które nie są wymienione w art. 17 ust. 2:

Kraje i jurysdykcje	Kategorie podmiotów i konstrukcji prawnych
Antigua i Barbuda	<i>International business company</i> (międzynarodowa spółka handlowa)
Andżuwan (Komory)	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>International business company</i> (międzynarodowa spółka handlowa)
Bahamy	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>Foundation</i> (fundacja) <i>International business company</i> (międzynarodowa spółka handlowa)
Bahrajn	Trust finansowy, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym
Barbados	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>International business company</i> (międzynarodowa spółka handlowa) <i>International Society with Restricted Liability</i> (spółka międzynarodowa o ograniczonej odpowiedzialności)
Belize	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>International business company</i> (międzynarodowa spółka handlowa)
Bermudy	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym Spółka wyłączona z systemu podatkowego
Brunei	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>International business company</i> (międzynarodowa spółka handlowa) <i>International trust</i> (trust międzynarodowy) <i>International Limited Partnership</i> (międzynarodowa spółka komandytowa)
Wyspy Cooka	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>International trust</i> (trust międzynarodowy) <i>International company</i> (spółka międzynarodowa) <i>International partnership</i> (międzynarodowa spółka osobowa)
Kostaryka	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym Spółka
Dżibuti	Spółka wyłączona z systemu podatkowego Trust, regulowany prawem zagranicznym

Kraje i jurysdykcje	Kategorie podmiotów i konstrukcji prawnych
Dominika	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>International business company</i> (międzynarodowa spółka handlowa)
Fidżi	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym
Polinezja Francuska	<i>Société</i> (spółka) <i>Société de personnes</i> (spółka osobowa) <i>Société en participation</i> (spółka joint venture) Trust, regulowany prawem zagranicznym
Grenada	<i>International business company</i> (międzynarodowa spółka handlowa) Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym
Guam	<i>Company</i> (spółka) Przedsiębiorstwo jednoosobowe <i>Partnership</i> (spółka osobowa) Trust, regulowany prawem zagranicznym
Gwatemala	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>Fundación</i> (fundacja)
Hongkong	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym Prywatna spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
Kiribati	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym
Labuan (Malezja)	<i>Offshore company</i> (spółka offshore) <i>Malaysian offshore bank</i> (malezyjski bank offshore) <i>Offshore limited partnership</i> (spółka komandytowa offshore) <i>Offshore trust</i> (trust offshore)
Liban	Spółki korzystające z systemu spółek offshore Trust, regulowany prawem zagranicznym
Liberia	Spółka nierezydentka Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym
Makao	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>Fundação</i> (fundacja)
Malediwy	Spółka Spółka osobowa Trust, regulowany prawem zagranicznym
Mariany Północne	<i>Foreign sales corporation</i> (przedsiębiorstwo handlu zagranicznego) <i>Offshore banking corporation</i> (spółka bankowa offshore) Trust, regulowany prawem zagranicznym
Wyspy Marshalla	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>International business company</i> (międzynarodowa spółka handlowa)
Mauritius	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>Global business company categories 1 and 2</i> (globalna spółka handlowa kategorii 1 i 2)

Kraje i jurysdykcje	Kategorie podmiotów i konstrukcji prawnych
Mikronezja	<i>Company</i> (spółka) <i>Partnership</i> (spółka osobowa) Trust, regulowany prawem zagranicznym
Nauru	<i>Trust/nominee company</i> (trust/spółka powiernicza) <i>Company</i> (spółka) <i>Partnership</i> (spółka osobowa) Przedsiębiorstwo jednoosobowe Zagraniczne postanowienia spadkowe Majątek zagraniczny Inne formy działalności gospodarczej wynegocjowane z rządem
Nowa Kaledonia	<i>Société</i> (spółka) <i>Société civile</i> (spółka cywilna) <i>Société de personnes</i> (spółka osobowa) Spółka joint venture Majątek osoby zmarłej Trust, regulowany prawem zagranicznym
Nowa Zelandia	Trust, regulowany prawem zagranicznym
Niue	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>International business company</i> (międzynarodowa spółka handlowa)
Panama	<i>Fideicomiso</i> (Trust regulowany prawem lokalnym) i trust regulowany prawem zagranicznym <i>Fundación de interés privado</i> (fundacja) <i>International business company</i> (międzynarodowa spółka handlowa)
Palau	<i>Company</i> (spółka) <i>Partnership</i> (spółka osobowa) Przedsiębiorstwo jednoosobowe Przedstawicielstwo <i>Credit union</i> (spółdzielnia finansowa) <i>Cooperative</i> (spółdzielnia) Trust, regulowany prawem zagranicznym
Filipiny	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym
Portoryko	<i>Estate</i> (nieruchomość) Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>International banking entity</i> (międzynarodowy podmiot bankowy)
Saint Kitts i Nevis	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>Foundation</i> (fundacja) Spółka wyłączona z systemu podatkowego Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wyłączona z systemu podatkowego
Saint Lucia	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>International business company</i> (międzynarodowa spółka handlowa)
Saint Vincent i Grenadyny	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>International business company</i> (międzynarodowa spółka handlowa)
Wyspy Świętego Tomasza i Książęca	<i>International business company</i> (międzynarodowa spółka handlowa) Trust, regulowany prawem zagranicznym

Kraje i jurysdykcje	Kategorie podmiotów i konstrukcji prawnych
Samoa	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>International trust</i> (trust międzynarodowy) <i>International company</i> (spółka międzynarodowa) <i>Offshore bank</i> (bank offshore) <i>Offshore insurance company</i> (zakład ubezpieczeniowy offshore) <i>International partnership</i> (międzynarodowa spółka osobowa) <i>Limited partnership</i> (spółka komandytowa)
Seszele	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>International business company</i> (międzynarodowa spółka handlowa)
Singapur	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym
Wyspy Salomona	<i>Company</i> (spółka) <i>Partnership</i> (spółka osobowa) Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym
Republika Południowej Afryki	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym
Tonga	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym
Tuvalu	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>Provident fund</i> (fundusz zapomogowy)
Zjednoczone Emiraty Arabskie	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>Offshore company</i> (spółka offshore)
Stan Delaware w USA	Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
Stan Wyoming w USA	Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
Wyspy Dziewicze Stanów Zjednoczonych	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym Spółka wyłączona z systemu podatkowego
Urugwaj	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>Sociedad Anónima Financiera de Inversión</i>
Vanuatu	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym Spółka wyłączona z systemu podatkowego <i>International company</i> (spółka międzynarodowa)

2. Podmioty i konstrukcje prawne, których siedziba lub miejsce faktycznego zarządu znajdują się w kraju lub jurysdykcji wymienionych w art. 17 ust. 2, do których, do czasu przyjęcia przez dany kraj lub jurysdykcję przepisów równoważnych przepisom art. 4 ust. 2, stosuje się art. 2 ust. 3:

Kraje i jurysdykcje	Kategorie podmiotów i konstrukcji prawnych
Andora	Trust, regulowany prawem zagranicznym
Anguilla	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>International business company</i> (międzynarodowa spółka handlowa)

Kraje i jurysdykcje	Kategorie podmiotów i konstrukcji prawnych
Aruba	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>Stichting Particulier Fonds</i> (fundacja prywatna)
Brytyjskie Wyspy Dziewicze	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym Spółka
Kajmany	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym Spółka wyłączona z systemu podatkowego
Guernsey	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym Spółka Fundacja
Wyspa Man	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym Spółka
Jersey	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym Spółka Fundacja
Liechtenstein	<i>Anstalt</i> (Trust, regulowany prawem lokalnym) i trust regulowany prawem zagranicznym <i>Stiftung</i> (fundacja)
Monako	Trust, regulowany prawem zagranicznym <i>Fondation</i> (fundacja)
Montserrat	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>International business company</i> (międzynarodowa spółka handlowa)
Antyle Holenderskie	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>Stichting Particulier Fonds</i> (fundacja prywatna)
San Marino	Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym <i>Fondazione</i> (fundacja)
Szwajcaria	Trust, regulowany prawem zagranicznym Fundacja
Wyspy Turks i Caicos	Spółka wyłączona z systemu podatkowego <i>Limited partnership</i> (spółka komandytowa) Trust, regulowany prawem lokalnym lub zagranicznym

3) dodaje się następujący załącznik jako „załącznik II”:

„ZAŁĄCZNIK II

Orientacyjny wykaz kategorii podmiotów i konstrukcji prawnych, które uznaje się za niepodlegające faktycznemu opodatkowaniu, do celów art. 4 ust. 2

Kraje	Kategorie podmiotów i konstrukcji prawnych	Uwagi
Wszystkie państwa członkowskie UE	Europejskie ugrupowanie interesów gospodarczych (EUIG)	
Belgia	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Société de droit commun/maatschap</i> (spółka prawa cywilnego lub spółka handlowa nieposiadająca osobowości prawnej) — <i>Société momentanée/tijdelijke handelsvennootschap</i> (Nieposiadająca osobowości prawnej spółka, której celem jest zarządzanie jedną lub kilkoma określonymi operacjami handlowymi) — <i>Société interne/stille handelsvennootschap</i> (Nieposiadająca osobowości prawnej spółka, poprzez którą jedna lub więcej osób ma udział w operacjach, którymi w ich imieniu zarządza jedna lub więcej osób) 	Dotyczy jedynie przypadku, gdy podmiot gospodarczy znajdujący się na wcześniejszym etapie łańcucha płatności i dokonujący wypłaty na rzecz tej spółki lub zabezpieczający wypłatę na jej rzecz nie ustalił tożsamości i miejsca zamieszkania wszystkich właścicieli odsetek; w innym razie wchodzi w zakres art. 4 ust. 2 lit. d). »Spółki« te (których nazwę podano po francusku i niderlandzku) nie posiadają osobowości prawnej i z podatkowego punktu widzenia można w ich przypadku stosować kryterium przełamania osobowości prawnej (<i>look-through approach</i>).
	— »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowana prawem zagranicznym	
Bułgaria	<ul style="list-style-type: none"> — Дружество със специална инвестиционна цел (spółka inwestycyjna specjalnego przeznaczenia) — Инвестиционно дружество (spółka inwestycyjna, która nie jest objęta art. 6) 	Podmiot zwolniony z podatku od osób prawnych
	— »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowana prawem zagranicznym	Chyba że powiernik może dowieść, że trust faktycznie podlega opodatkowaniu od dochodu zgodnie z prawem Bułgarii
Republika Czeska	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Veřejná obchodní společnost (veř. obch. spol. lub v.o.s.)</i> (spółka osobowa) — <i>Sdružení</i> (stowarzyszenie) — <i>Komanditní společnost</i> — »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowana prawem zagranicznym 	
Dania	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Interessentskab</i> (spółka jawna) — <i>Kommanditselskab</i> (spółka komandytowa) — <i>Kommanditaktieselskab/Partnerselskab</i> — <i>Partrederi</i> — »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym 	
Niemcy	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Gesellschaft bürgerlichen Rechts</i> (spółka prawa cywilnego) — <i>Kommanditgesellschaft –KG, offene Handelsgesellschaft — OHG</i> (spółka komandytowa — KG, spółka jawna — OHG) — »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym 	
Estonia	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Seltsing</i> (spółka osobowa) — »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym 	

Kraje	Kategorie podmiotów i konstrukcji prawnych	Uwagi
Wszystkie państwa członkowskie UE	Europejskie ugrupowanie interesów gospodarczych (EUIG)	
Irlandia	— Spółki osobowe i kluby inwestycyjne	Powiernicy (<i>trustees</i>) będący irlandzkimi rezydentami zwykle podlegają podatkowi od dochodów uzyskanych z trustu. Jednak gdy beneficjenci lub powiernicy nie są irlandzkimi rezydentami, opodatkowaniu podlega tylko irlandzkie źródło dochodu powstałego w takich przypadkach.
Grecja	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Ομόρρυθμος εταιρεία</i> (OE) (spółka jawna) — <i>Ετερόρρυθμος εταιρεία</i> (EE) (spółka komandytowa) 	Spółki osobowe podlegają podatkowi od osób prawnych. Jednakże do 50 % zysków spółek osobowych jest opodatkowane według stawki indywidualnej mającej zastosowanie w przypadku każdej z osób fizycznych będących współnikami.
Hiszpania	<ul style="list-style-type: none"> — Podmioty podlegające systemowi opodatkowania zysków przydzielonych: <ul style="list-style-type: none"> — <i>Sociedad civil con o sin personalidad jurídica</i> (spółka prawa cywilnego posiadająca osobowość prawną lub nie), — <i>Herencias yacentes</i> (majątek osoby zmarłej), — <i>Comunidad de bienes</i> (współwłasność). — Inne podmioty niemające osobowości prawnej tworzące odrębną jednostkę gospodarczą lub odrębną grupę aktywów (art. 35 ust. 4 <i>Ley General Tributaria</i>). — »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym 	
Francja	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Société en participation</i> (spółka joint venture) — <i>Société ou association de fait</i> (spółka <i>de facto</i> lub stowarzyszenie <i>de facto</i>) — <i>Indivision</i> (współwłasność) — Fiducie — »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym 	
Włochy	— Wszystkie spółki prawa cywilnego i porównywalne podmioty	Kategoria spółek prawa cywilnego obejmuje: <i>società in accomandita semplice</i> , <i>società semplici</i> , <i>associazioni</i> (stowarzyszenia) artystów lub osób wykonujących wolny zawód w celu prowadzenia działalności artystycznej lub innej, bez osobowości prawnej, <i>società in nome collettivo</i> , <i>società di fatto</i> (spółki nieformalne i <i>de facto</i> oraz <i>società di armamento</i>).
	— Spółki o ograniczonej liczbie udziałowców wybierających przejrzystość fiskalną	System »przejrzystości podatkowej« może być przyjęty przez spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółdzielnie, których członkowie są osobami fizycznymi (art. 116 TUIR).
	— »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym	Chyba że powiernik może dostarczyć dokumenty, które dowodzą, że trust ma siedzibę do celów podatkowych i podlega faktycznemu opodatkowaniu działalności gospodarczej we Włoszech.

Kraje	Kategorie podmiotów i konstrukcji prawnych	Uwagi
Wszystkie państwa członkowskie UE	Europejskie ugrupowanie interesów gospodarczych (EUIG)	
Cypr	— <i>Συνεταιρισμός</i> (spółka osobowa) — <i>Σύνδεσμος</i> lub <i>σωματείο</i> (stowarzyszenie)	
	— <i>Συνεργατικές</i> (spółdzielnia)	Transakcje zawierane wyłącznie między członkami.
	— »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem lokalnym lub zagranicznym	Trusty tworzone na mocy prawa cypryjskiego są uznawane na mocy prawa krajowego za podmioty przejrzyste.
Łotwa	— <i>Pilnsabiedrība</i> (spółka jawna) — <i>Komandītsabiedrība</i> (spółka komandytowa) — <i>Biedrība un nodibinājums</i> (stowarzyszenie i fundacja) — <i>Lauksaimniecības kooperatīvs</i> (spółdzielnia rolnicza) — »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym	
Litwa	— »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym	
Luksemburg	— »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym	
Węgry	— »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym	Węgry uznają trusty za »podmioty« na mocy przepisów krajowych.
Malta	— <i>Soċjetà In Akkomandita</i> (spółka osobowa <i>en commandite</i>), której kapitał nie jest podzielony na udziały — <i>Arrangement in participation</i> (stowarzyszenie <i>en participation</i>) — <i>Soċjetà Kooperattiva</i> (spółdzielnia)	Spółki osobowe <i>en commandite</i> , których kapitał podzielony jest na udziały, podlegają podatkowi od osób prawnych na zasadach ogólnych.
Niderlandy	— <i>Vennootschap onder firma</i> (spółka jawna) — <i>Commanditaire vennootschap</i> (zamknięta spółka komandytowa)	Spółki jawne, zamknięte spółki komandytowe i europejskie ugrupowania interesów gospodarczych są przejrzyste do celów podatkowych.
	— <i>Vereniging</i> (stowarzyszenie) — <i>Stichting</i> (fundacja)	<i>Verenigingen</i> (stowarzyszenia) i <i>stichtingen</i> (fundacje) są zwolnione z podatku, chyba że prowadzą działalność handlową lub gospodarczą.
	— »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym	
Austria	— <i>Offene Gesellschaft (OG)</i> (spółka jawna) — <i>Offene Handelsgesellschaft (OHG)</i> (spółka handlowa) — <i>Kommanditgesellschaft (KG)</i> (spółka komandytowa) — <i>Gesellschaft nach bürgerlichem Recht</i> (spółka prawa cywilnego) — »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym	

Kraje	Kategorie podmiotów i konstrukcji prawnych	Uwagi
Wszystkie państwa członkowskie UE	Europejskie ugrupowanie interesów gospodarczych (EUIG)	
Polska	<ul style="list-style-type: none"> — Spółka jawna (sp. j.) — Spółka komandytowa (sp. k.) — Spółka komandytowo-akcyjna (S.K.A.) — Spółka partnerska (sp. p.) — Spółka cywilna (s.c.) — »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym 	
Portugalia	<ul style="list-style-type: none"> — Spółki prawa cywilnego niemające formy prawnej spółki handlowej — Przedsiębiorstwa posiadające osobowość prawną zaangażowane w określone rodzaje działalności zawodowej, w ramach których wszyscy wspólnicy są osobami fizycznymi wykwalifikowanymi w tym samym zawodzie — Spółki będące jedynie w posiadaniu aktywów i które są kontrolowane przez grupę rodzinną lub znajdują się w całości w posiadaniu nie więcej niż pięciu osób 	
	<ul style="list-style-type: none"> — Spółki posiadające zezwolenie na działalność w ramach Międzynarodowego Centrum Biznesu (International Business Centre) na Maderze kwalifikujące się do zwolnienia z opodatkowania osób prawnych (art. 33 EBF) 	Artykuł 33 EBF mający zastosowanie do spółek, które uzyskały zezwolenie na działalność do dnia 31 grudnia 2000 r., przewiduje zwolnienie z opodatkowania osób prawnych do dnia 31 grudnia 2011 r.
	<ul style="list-style-type: none"> — Stowarzyszenia nieposiadające osobowości prawnej 	
	<ul style="list-style-type: none"> — »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym 	Jedynymi trustami dopuszczonymi na mocy prawa portugalskiego są trusty powołane na mocy prawa zagranicznego przez osoby prawne w ramach Międzynarodowego Centrum Biznesu (International Business Centre) na Maderze.
Rumunia	<ul style="list-style-type: none"> — Stowarzyszenie (spółka osobowa) — Cooperative (spółdzielnia) — »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym 	
Słowenia	<ul style="list-style-type: none"> — »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym 	
Republika Słowacka	<ul style="list-style-type: none"> — Verejná obchodná spoločnosť (spółka jawna) — Komanditná spoločnosť (spółka komandytowa) — Združenie (stowarzyszenie) — »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym 	

Kraje	Kategorie podmiotów i konstrukcji prawnych	Uwagi
Wszystkie państwa członkowskie UE	Europejskie ugrupowanie interesów gospodarczych (EUIG)	
Finlandia	— <i>avoin yhtiö/öppet bolag</i> (spółka jawna) — <i>kommandiittiyhtiö/kommanditbolag</i> (spółka komandytowa) — »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym	
Szwecja	— <i>handelsbolag</i> (spółka jawna) — <i>kommanditbolag</i> (spółka komandytowa) — <i>enkelt bolag</i> (zwykła spółka osobowa) — »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem zagranicznym	
Zjednoczone Królestwo	— <i>General partnership</i> (spółka jawna) — <i>Limited partnership</i> (spółka komandytowa) — <i>Limited liability partnership</i> (spółka partnerska)	Spółki jawne, komandytowe, partnerskie są przejrzyste do celów podatkowych.
	— Kluby inwestycyjne (których członkowie są uprawnieni do określonego udziału w aktywach)	
Gibraltar ⁽¹⁾	— »Trust« lub inna podobna konstrukcja prawna, regulowane prawem lokalnym lub zagranicznym	Dochód trustów jest zwolniony z podatku na mocy przepisów o podatku dochodowym z 1992 r., jeżeli: a) trust został utworzony przez osobę niebędącą rezydentem lub w jej imieniu; oraz b) dochód — został naliczony lub pochodzi spoza Gibraltaru; lub — został otrzymany przez trust, a jeżeli beneficjent otrzymał dochód bezpośrednio, nie podlega on opodatkowaniu na mocy ustawy o podatku dochodowym. Nie ma to zastosowania w przypadku, gdy trust został utworzony przed dniem 1 lipca 1983 r., a warunki trustu wyraźnie wykluczają rezydentów Gibraltaru jako beneficjentów.

⁽¹⁾ Zjednoczone Królestwo jest państwem członkowskim odpowiedzialnym za stosunki zewnętrzne Gibraltaru, na mocy art. 355 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.”;

4) dodaje się następujący załącznik jako „załącznik IV”:

„ZAŁĄCZNIK IV

WYKAZ INFORMACJI DOSTARCZANYCH COROCZNIE DO CELÓW STATYSTYCZNYCH KOMISJI PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE

1. Informacje gospodarcze

1.1. Podatek u źródła

W przypadku Austrii i Luksemburga (dopóki państwa te stosują przepisy przejściowe określone w rozdziale III) — całkowita roczna kwota podlegających podziałowi przychodów podatkowych z podatku u źródła, w podziale na państwa członkowskie zamieszkania właścicieli odsetek.

W przypadku Austrii i Luksemburga (dopóki państwa te stosują przepisy przejściowe określone w rozdziale III) — całkowita roczna kwota dzielonych z innymi państwami członkowskimi przychodów podatkowych z podatku u źródła pobranego na mocy art. 11 ust. 5.

Dane dotyczące całkowitych kwot pobranych z tytułu podatku u źródła, w podziale na poszczególne państwa członkowskie zamieszkania właścicieli odsetek, należy również przesłać do krajowej instytucji zajmującej się przygotowaniem statystyk dotyczących bilansu płatniczego.

1.2. Kwota wypłaconych odsetek/wpływów ze sprzedaży

W przypadku państw członkowskich, które wymieniają informacje lub które wybrały możliwość dobrowolnego ujawniania informacji na mocy przepisów art. 13 — kwota odsetek wypłaconych na ich terytorium będąca przedmiotem wymiany informacji na mocy art. 9, w podziale na państwa członkowskie lub terytoria zależne i stowarzyszone będące miejscem zamieszkania właścicieli odsetek.

W przypadku państw członkowskich, które wymieniają informacje lub które wybrały możliwość dobrowolnego ujawniania informacji na mocy przepisów art. 13 — kwota wpływów ze sprzedaży na ich terytorium będąca przedmiotem wymiany informacji na mocy art. 9, w podziale na państwa członkowskie lub terytoria zależne i stowarzyszone będące miejscem zamieszkania właścicieli odsetek.

W przypadku państw członkowskich, które wymieniają informacje lub które wybrały mechanizm dobrowolnego ujawniania informacji — kwota odsetek wypłaconych będąca przedmiotem wymiany informacji, w podziale na rodzaj wypłat odsetek zgodnie z kategoriami określonymi w art. 8 ust. 2.

Dane dotyczące całkowitych kwot wypłaconych odsetek oraz wpływów ze sprzedaży w podziale na poszczególne państwa członkowskie zamieszkania właścicieli odsetek również należy przekazać do krajowej instytucji zajmującej się przygotowaniem statystyk dotyczących bilansu płatniczego.

1.3. Właściciel odsetek

W przypadku wszystkich państw członkowskich — liczba właścicieli odsetek mających miejsce zamieszkania w innych państwach członkowskich oraz terytoriach zależnych i stowarzyszonych, w podziale na państwa członkowskie lub terytoria zależne i stowarzyszone zamieszkania.

1.4. Podmioty wypłacające

W przypadku wszystkich państw członkowskich — liczba podmiotów wypłacających (na wysyłające państwo członkowskie) zaangażowanych w wymianę informacji lub pobór podatku u źródła do celów niniejszej dyrektywy.

1.5. Podmioty wypłacające w przypadku otrzymania

W przypadku wszystkich państw członkowskich — liczba »podmiotów wypłacających w przypadku otrzymania«, które otrzymały wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 4. Dotyczy to zarówno wysyłających państw członkowskich, w których dokonano wypłaty odsetek »podmiotom wypłacającym w przypadku otrzymania«, których miejsce faktycznego zarządu znajduje się w innym państwie członkowskim, jak i otrzymujących państw członkowskich, na których terytorium znajdują się tego typu podmioty lub konstrukcje prawne.

2. Informacje techniczne

2.1. Zapisy

W przypadku państw członkowskich, które wymieniają informacje lub które wybrały możliwość dobrowolnego ujawniania informacji na mocy przepisów art. 13 — liczba zapisów wysłanych i otrzymanych. Jeden zapis oznacza jedną wypłatę na rzecz jednego właściciela odsetek.

2.2. Zapisy przetworzone/poprawione

Liczba i procent zapisów składniowo nieprawidłowych, które mogą być przetwarzane;

Liczba i procent zapisów składniowo nieprawidłowych, które nie mogą być przetwarzane;

Liczba i procent zapisów nieprzetworzonych;

Liczba i procent zapisów poprawionych na wniosek;

Liczba i procent zapisów poprawionych spontanicznie;

Liczba i procent zapisów, których przetwarzanie zakończyło się pomyślnie.

3. Informacje fakultatywne

- 3.1. W przypadku państw członkowskich — kwota odsetek wypłaconych podmiotom lub konstrukcjom prawnym, podlegająca wymianie informacji na mocy art. 4 ust. 2, w podziale na państwa członkowskie, w których znajduje się miejsce faktycznego zarządu podmiotu.
 - 3.2. W przypadku państw członkowskich — kwota wpływów ze sprzedaży wypłaconych podmiotom lub konstrukcjom prawnym, podlegająca wymianie informacji na mocy art. 4 ust. 2, w podziale na państwa członkowskie siedziby podmiotu.
 - 3.3. Odpowiednie udziały w całkowitej rocznej kwocie podatku pobranego od podatników, mających miejsce zamieszkania na terytorium danego państwa członkowskiego, na rzecz których krajowe podmioty wypłacające i zagraniczne podmioty wypłacające dokonały wypłat odsetek.”.
-